

זוהר פרשת דף (קפה).

על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון, אמר רבי שמעון בוא וראה בשעה שהחריבו ישראל לעיר סיחון, נכרז כרוז במלכות שמים, האספו שרים השולטים על שאר עמים, וטראו מלך האמורי איך נחרבה מלכותו, בשעה ההיא כל אותן השרים שהיו ממונים על ז' האומות התאספו, ובקשו להחזיר המלכות ליושנה, כיון שראו תקפו של משה חזרו לאחור, זה שאמר הכתוב על כן יאמרו המשלים באו חשבון, אותן השרים שהיו ממונים עליהם שהתאספו, היו אומרים באו חשבון, מי הוא זה שהחריבה, תבנה ותכונן כבתחלה, ותחזור המלכות ליושנה, וכשראו גבורתו של משה ושלחבת מלכותו, אמרו כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון, כיון שכתוב מחשבון למה מקרית סיחון, שהרי קרית סיחון חשבון היתה, שכתוב כי **חשבון עיר סיחון מלך האמרי**, אלא שלחבת של מלכות שמים יצאה והחריבה הכל, בשעה שהם אמרו תבנה ותכונן עיר סיחון סתם, ולא אמרו חשבון, שחשבו שבשביל זה תבנה למושב האמורי, אז חזרו ואמרו אין אָנו יכולים, מה הטעם, משום שכל הדרכים והנתיבות נסתתמו בתוקף הרב העליון שלהם, אם נחזור לומר ולהזכיר שחשבון תבנה, הרי אש יצאה מחשבון, אם נחזור ונאמר סתם קרית סיחון, הרי להבה יצאה מקרית סיחון ודאי, כיון ששלחבת האש ההיא שורה שם עליה, אין מי שיוכל לה להחזירה ליושנה, שהרי מכל הצדדים אין לנו רשות מכאן ולהלאה אוי לך מואב, שהרי זה שהי' שהיה מגין עליך נשבר.

זוהר דף פרשת (קפד).

הענין שכתוב אותו כתיב מלא

ויאמר ה' אל משה אל תירא אותו. אמר רבי יהודה שני אות"ו הן מלאים בתורה בשני ווי"ן, אחד כאן, ואחד עד דרוש אחיך אותו^[ל] מה הטעם, משום שהם אות ממש, עד דרוש אחיך אותו, שצריך לפרש מה הוא האות של אבידה ההיא, אף כאן זה אותו, היינו עוג שנדבק באברהם, ומאנשי ביתו היה, וכאשר נימול אברהם מה כתוב, וכל אנשי ביתו וגו' מאת בן נכר נמלו אתו, זה עוג שנימול אתו, וקבל זה האות הקדוש, כיון שראה עוג שישאל מתקרבים אליו, אמר הרי ודאי אני קודם לזה הזכות שעומד להם, ושים זה הזכות לנגדו, באותו שעה נתירא משה, איך יוכל לעקור רושם ברית מילה שרשם אברהם, אמר ודאי הרי

זיו הזוהר

לפי המסורה בתנ"ך שלנו הן חסרים ולא מלאים, ויש עוד מקומות כאלה בתורה שהמסורה

ימין שלי מת[לא] והרי הימין נצרך לזה, אם נאמר הרי אלעזר, הלא הוא הימין של בחינת לבנה ולא שלי[לב] וזה האות לימין שלי הוא, שאברהם לימין שלי הוא, מיד אמר לו הקב"ה אל תירא אותו, אל תתירא מזה האות שלו, ואפילו לימין לא נצרך, כי בידך נתתי אותו, שמאל שלך יעקור אותו מן העולם, שהרי הוא פגם להרושם שלו, ומי שפוגם אות זה ראוי להעקר מן העולם, כל שכן ששמאל שלך שהיא ידך יעקור לו מן העולם, ולפיכך נעקר מן העולם, ואף שהי' שהיה תקיף מכל הגבורים, כיון שבקש להכרית לישראל נפל בידי משה ונכרת, ולפיכך לכלם החרימו ישראל, את בניו וכל עמו וכל אשר לו, כמו שכתוב ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו, אשריהם ישראל שמשה הנביא היה ביניהם, שבעבורו עשה להם הקב"ה כל הנסים האלה, והקב"ה לא כרת בריתו עם שאר עמים להתקשר בו, אלא עם ישראל שהם בניו של אברהם, שכתוב (בראשית י"ז) והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדורותם לברית עולם, וכתוב ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיו ומפי זרעך וגו', ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זיו הזוהר

שלנו מחולק עם הזוהר. לא. זה אהרן הכהן. יהושע כפני הלבנה.
לב. זה יהושע כידוע שפני משה כפני חמה ופני